

ת"פ 9532/11/18 - מדינת ישראל נגד ידידיה אברהם גאל דור

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט העמית יעקב צבן

מדינת ישראל
ע"י עו"ד כריסטיאן דיק

ידידיה אברהם גאל דור
ע"י עו"ד דותן דניאלי

ת"פ 9532-11-18 מדינת ישראל נ' גאל דור
המאשימה
נגד
הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום, בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין; נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה. **ואלה המעשים:** בשנת 2013 פג תוקף רישיון הנהיגה של הנאשם. ביום 29.5.18 הוצא נגדו צו מעצר בגין אי התייצבות לדיונים בבית משפט השלום.

ביום 28.10.18 הבחינו 2 שוטרים ברכב חונה ומפריע למעבר ברחוב אלעזר המודעי בביתר עילית. הנאשם ישב ליד ההגה וכאשר התבקש להציג תעודת זהות, אמר כי התעודה ברכב אחר ומסר מספר זיהוי שנבדק והסתבר כשגוי והתחמק ממתן כתובת מדויקת. השוטרים הודיעו לנאשם כי הוא מעוכב לצורך זיהוי. הנאשם יצא מהרכב, צעק, חזר לרכב, התניעו והחל בנסיעה איטית בניסיון להימלט. השוטר אלון כהן, בניסיון למנוע הימלטות, אחז בשתי ידיו בחלק העליון של דלת הנהג וצעק לנאשם כמה פעמים לעצור. הנאשם התעלם, האיץ המהירות והמשיך בנסיעה לאורך כ-100 מטר במשך כחצי דקה, כאשר השוטר חוזר וצועק "תעצור אתה הורג אותי", ואז עף לעבר הכביש. הנאשם המשיך בנסיעה מבלי לעמוד על תוצאות הפגיעה ומבלי להזעיק עזרה. הנאשם נסע למוסך, החנה הרכב במקום נסתר והוציא כרטיס הסיים מהטלפון שלו. למחרת, 29.10.18, הסגיר עצמו למשטרת מודיעין.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרם לשוטר אלון כהן שבר באמת יד שמאל, עם פריקה ועל כן נזקק לניתוח באמצעות פלטה וברגים, כמו כן נחבל בפניו ונזקק לתפרים וכן לתפרים בקרסול ולטיפול רפואי ממושך.

2. א. לנאשם, יליד 1985, עבר פלילי: בשנת 2003 נדון בבית משפט השלום בגין תקיפה בתנאים מחמירים, היזק לרכוש ומסחר בחלקי רכב גנובים - ללא הרשעה. בשנת 2007 הורשע בגניבה ומשיכת שיק ללא כיסוי ונדון לחודשיים מאסר שרוצו בעבודות שירות. בשנת 2018 הורשע בהשגת גבול וגניבה בגין עבירות משנת 2012 ונדון למאסר על תנאי וקנס.

בבית משפט השלום לתעבורה רשומות לנאשם 16 הרשעות בשנים 2002-2009.

ב. שירות המבחן הגיש שני תסקירים בעניין הנאשם. בתסקיר מיום 29.10.19 צוין כי הנאשם גדל בשוב

"מעלה חבר" בהר חברון. יחסיו עם הוריו ואחיו אופיינו בקשיים, כך גם השתלבותו במוסדות לימודיים ובכיתה ט' הצטרף ל"נוער הגבעות" באזור השומרון, נתקל בשב"כ, לא גויס לצה"ל, בגיל 20 נישא, נולדו לו שתי בנות, התגרש, חזר ללמוד בכולל, נישא בשנית ועקב התנכלויות הרשויות, כדבריו, עבר לחיות ב"מחותר". בהליך משפטי זה נרתם הנאשם לראשונה להליך טיפולי ושיקומי במסגרת שירות המבחן.

התסקיר המשלים הוגש ביום 25.2.20 ומתאר ההליך השיקומי של הנאשם, בו בולטת מוטיבציה ורצון לשינוי אורחות חייו שאופיינו, בין השאר, בניתוק, בריחה מהמציאות וטענות נגד הממסד החברתי. שירות המבחן שקל חומרת העבירה אל מול נטילת אחריות, חרטה, שיתוף פעולה והרתמות לשינוי, תוך הדגשה כי השיקום חיוני למניעת רצדיבזם ובניית אמון חברתי ומוסדי. ההמלצה הינה להימנע ממאסר מאחורי סורג ובריח, שעלול להשפיע על יכולת הנאשם לגייס כוחות פנימיים ולעצור את תהליך השיקום, ולהסתפק במאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן.

ג. אשת הנאשם פנתה בדברים נרגשים, הדגישה נטילת אחריות לאירוע, חרטה גמורה. הנאשם בדבריו, הביע צער והסביר כי במהלך כל חייו נטה להתחמק, להתעלם ולטעון נגד שאר העולם, ועתה הוא משתקם, עושה מאמץ גדול להשתלב וליטול אחריות לא רק למעשי העבירה, אלא לכל מהלך חייו.

3. נפגע העבירה, השוטר אלון כהן, הגיש הצהרת נפגע, בה תיאר הפגיעות הפיזיות המשמעותיות שגרם לו הנאשם ובצידן מועקה, חרדה, תסכול והתנהגות פוסט טראומטית המשפיעה על כל בני המשפחה, עם השלכות על יכולת תפקוד מקצועי, אישית ומשפחתית.

4. **ב"כ המאשימה** טען כי הנאשם התעלם מנציגי שלטון החוק, ובאופן מודע סיכן השוטר ופגע בו פגיעה קשה והותירו עם נכות. ענישה חמורה תעביר מסר ברור כי מי שפוגע בשוטרים הממלאים תפקידם, דינו כליאה ממושכת. הערך המוגן הינו החוק, השלטון ונציגיו, והעונש צריך להלום את הפגיעה בערך זה ואת נסיבות המקרה המצדיקות שלא להיענות להמלצת שירות המבחן.

לעמדת המאשימה ועל פי פסיקה, מתחם העונש הינו בין 3-6 שנות מאסר, אך מתן משקל לרקע האישי מחד והעבר הפלילי מאידך, ממקם הנאשם סמוך לחלק התחתון של המתחם ולגזור 42 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע העבירה.

5. **ב"כ הנאשם** טען כי המרדף של השוטרים היה מיותר ולא תאם את הנוהל המשטרתי לביצוע מרדף (מוצג ב/1). עם זאת, הנאשם מצר על התנהגותו ועל פציעתו של השוטר, מביע חרטה גמורה ומבין היטב כי התנהגותו הייתה פסולה ואסורה, נבעה מהרקע הבעייתי שלו ואי אמון בממסד ובחברה. הסנגור הגיש שורה של פסקי דין, מהם עולה כי במקרים רבים בהם נפגעו שוטרים ונחבלו קשות, העונשים היו מתונים יותר מדרישת המאשימה. הרף התחתון הינו מאסר בעבודות שירות, ונוכח מצבו האישי של הנאשם, זה העונש ההולם. עוד הדגיש כי הנאשם היה עצור חודש ימים, חצי שנה נוספת היה באיזוק אלקטרוני ומאז בהגבלות תנועה.

6. הערכים המוגנים הינם ביטחון הציבור והגנה על אנשי החוק השומרים על הציבור. הפסיקה הנוהגת הינה מגוונת ואביא את תמציתה.

בע"פ 2310/04 נמלט הנאשם תוך נהיגה מסוכנת, השוטרים זינקו לעברו, אך הנאשם המשיך בנסיעה, גרר אותם אחד השוטרים נפגע בכף רגלו. בית המשפט העליון הדגיש הצורך להבטיח שלומם של אנשי החוק, תרומתם לביטחון הציבור, כמו את עברו הפלילי של הנאשם ודן אותו לארבע שנות מאסר, פסילת רישיון נהיגה ופיצוי.

בע"פ 10423/07 הורשע הנאשם בשתי עבירות לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין וכן בהתפרעות ואיומים, לאחר שיידה אבנים שפגעו בחיילים ופלסטינים ונדון ל-15 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

בע"פ 3141/08 נמלט הנאשם מהשוטרים כשהוא נוהג ברכב בצורה מסוכנת מאוד ונדון ל-18 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה (אף שלא היו נפגעים).

בע"פ 2769/11 הורשעו הנאשמים בעבירה על סעיף 329(א)(1) לאחר שתקפו המתלונן בסכינים ואלות וחבלו בו חבלות קשות ונדונו ל-18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי.

בע"פ 3829/12 נהג הנאשם ברכב כשהוא שיכור וכאשר שוטר הורה לו לעצור, האיץ מהירותו והולכי רגל נאלצו לקפוץ ולהימלט. בית המשפט התחשב בתסקיר חיובי ורקע אישי מיוחד ונורמטיבי וגזר עליו מאסר של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות וכן פסילת רישיון נהיגה למשך 5 שנים.

בע"פ 5956/13 הורשע הנאשם בשתי עבירות על סעיף 329(א)(1) לאחר שהיה מעורב באירוע דקירות. התסקיר היה חיובי ונקבע מתחם של 12-70 חודשי מאסר, ונוכח שיקולים לקולא, הועמד עונש המאסר בפועל על 15 חודשים וכן מאסר על תנאי ופיצוי.

בע"פ 193/14 הורשע הנאשם בעבירה לפי סעיף 329(א)(2) וכן תקיפת שוטר (אירוע המוני). נקבע מתחם ענישה בין מעצר קצר ל-60 חודשים והנאשם נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

בע"פ 1925/14 הורשע הנאשם בעבירות על סעיף 332(2) לחוק העונשין וכן נהיגה בזמן פסילה והפרעה לשוטר, לאחר שהתעלם מהוראת שוטר, נמלט בנסיעה מסוכנת מאוד לאורך צמתים וכבישים. נקבע מתחם של 3-6 שנות מאסר והנאשם נדון ל-5 שנות מאסר, מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה ל-5 שנים משחרורו.

בע"פ 6980/15 הורשע הנאשם בעבירות על סעיף 329(א)(1) ועבירות נוספות ובין השאר נעץ סכין בראש של יריבו ונדון ל-18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי.

בע"פ 5764/18 הורשע המערער בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (סעיף 333) לאחר שהכה בראש של המתלונן וגרם לשבר ודימום. נוכח סולחה, עבר נקי, תסקיר חיובי והחלמת המתלונן, נדון למאסר בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

בע"פ 10357/06 הורשעו המערערים בתקיפות חמורות ופגיעות בקורבנות ונדונו ל-9-18 חודשי מאסר בפועל.

7. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו על ידי הנאשם הם ביטחון הציבור, שמירה על אכיפת החוק ועל אוכפי

החוק. בנושא זה יש להכביר מלים ולהדגיש כי הפגיעה באוכפי החוק יוצרת אי סדר, זלזול בסדר החברתי וכרסום בחיים אזרחיים ראויים. העונש המרבי הקבוע לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא 20 שנות מאסר.

באשר לנסיבות האירוע, הנאשם חשש להזדהות, החל לצעוק, נכנס לרכב והחל בנסיעה לאורך כ-100 מטר במשך כחצי דקה, תוך התעלמות מהשוטר הנתלה על חלון הרכב ובעיקר מזעקותיו, ובמקום לעצור האיץ, היה מודע שהשוטר נפל ונמלט.

הענישה הנוהגת בעבירות הללו היא מגוונת והפערים ניכרים ותלויי שיקולים רבים. על בסיס נתונים אלה מתחם הענישה עומד בין 6 חודשי עבודות שירות לבין 60 חודשי מאסר בפועל.

8. שיקולי החומרה הם משמעותיים. אורח חייו של הנאשם היה מעין מחתרתי, הוא נהג ללא רישיון נהיגה, כיבוד החוק וכללי ההתנהגות היו רחוקים ממנו, מדי פעם עבר עבירות ונדון לעונשים מתונים ללא הפקת לקחים ממשית. בתוצאות האירוע יש צד חומרה, הן בהתעלמות מזעקות השוטר "אתה הורג אותי", והן מהגרירה והנפילה שהותירו השוטר עם מגבלות לאורך ימים ושנים.

הנסיבות לקולא מתמקדות בהליך המשפטי הנוכחי והתפתחותו: הנאשם היה בבית המעצר במשך כחודש ובהמשך במעצר בית מלא כחצי שנה, החל בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, הודה באשמה, קיבל אחריות תוך הבעה כנה של צער וחרטה, ניסיון חיובי לשנות אורחות חיים ומחשבה, להאמין בעצמו וביכולתו, להפסיק להטיל אשמה ואחריות על שאר העולם. הוסף לכך רקע משפחתי בעייתי במשפחת המוצא, קשיי פרנסה במשפחה נוכחית, ונמצא כי אין למצות את מלוא חומרת הדין עם הנאשם.

9. להמלצת שירות המבחן משקל מהותי כמו לשיקולי קולא שפורטו לעיל. עם זאת, שיקולי הקולא מביאים את הנאשם קרוב יותר לחלק התחתון של רף הענישה, אולם עיקרון ההלימה מחייב מתן משקל משמעותי לאירוע עצמו ותוצאותיו ועל כן אין מנוס מהטלת מאסר מתן יחסית מאחורי סורג ובריש ובציודו מאסר על תנאי ופיצוי.

10. לאור האמור, אני גוזר על הנאשם העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בניכוי תקופת מעצרו.

ב. מאסר של 9 חודשים אם במשך שלוש שנים משחרורו יעבור עבירה על הוראות סעיף 329 לחוק העונשין.

ג. פיצוי למתלון בסך ₪ 10,000 שישולם עד ליום 31.8.2020.

ד. פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, ו' בתמוז התש"פ, 28 ביוני 2020, במעמד הצדדים.

יעקב צבן, שופט